

Dosarul nr.3ra-138/23
2-22069007-01-3ra-01022023

Instanța de fond: Curtea de Apel Chișinău – G. Dașchevici, E. Palanciuc, V. Negru

ÎNCHEIERE

24 mai 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Autoritatea Națională de Integritate,

în cauza de contencios administrativ, intentată la acțiunea depusă de către Vladislav Guzic împotriva Autorității Naționale de Integritate cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil,

împotriva hotărârii din data de 28 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis acțiunea înaintată de către Vladislav Guzic, s-a anulat actul administrativ individual defavorabil,

constată:

La 18 mai 2022 Vladislav Guzic a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Autorității Naționale de Integritate, prin care a solicitat anularea actului de constatare nr. 206/11 din 19 aprilie 2022.

În motivarea acțiunii Vladislav Guzic a indicat că la 19 aprilie 2022 Autoritatea Națională de Integritate a emis actul de constatare nr. 206/11, prin care s-a constatat încălcarea regimului juridic al declarării averii și intereselor personale de către Vladislav Guzic, Procuror-șef al Procuraturii raionului Ștefan Vodă.

Autoritatea Națională de Integritate a constatat diferența substanțială în mărime de 265 814 lei între veniturile și averea dobândită de familia lui Vladislav Guzic pe durata exercitării funcțiilor publice, perioada 01 august 2016-11 august 2021, precum și caracterul nejustificat al deținerii acestei averi.

În opinia reclamantului Autoritatea Națională de Integritate a încălcat termenul rezonabil de efectuare a procedurii administrative, care potrivit prevederilor art. 60, alin.(5) din Codul administrativ, trebuie să fie finalizată în termen de 90 zile. Deci, acesta a fost termenul limită în care autoritatea era obligată să finalizeze procedura administrativă inițiată în privința sa, pe cale de consecință această încălcare atrage nulitatea absolută a actului administrativ.

La fel a menționat că inspectorul de integritate la 14 martie 2022 a solicitat punctul de vedere privind justificarea exclusiv a diferenței în sumă de 921 744 lei. La 28 martie 2022 Vladislav Guzic a expediat punctul de vedere și a justificat nu doar

diferența de 921 744 lei, dar a justificat o sumă de 1 060 000 lei (parte integrată a unei singure tranzacții, procurarea prin credit ipotecar al casei), adică cu 138 256 lei mai mult decât i s-a cerut. Totodată, în punctul de vedere a menționat că nu susține mai multe calcule efectuate de către inspector, dar deoarece nu le-a fost acordată tentă delictuală le-a lăsat fără expunere, înțelegând perfect că în general aceste calcule nu pot fi efectuate cu o precizie maximală (inclusiv ținând cont și de faptul că legea permite și o anumită rezervă, cunoscând cu certitudine că nu a depășit limitele legale).

Punctul său de vedere a fost acceptat, despre acest fapt a aflat în momentul când a făcut cunoștință cu actul de constatare și anume la data publicării 19 aprilie 2022. În opinia reclamantului la 19 aprilie 2022 inspectorul Alexandru Stavinschi, încălcând evident normele de drept și în special prevederile art. 33, alin. (10) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, a emis actul de constatare final, fără a-i cere punctul de vedere asupra unei alte diferențe substanțiale constatate în sumă de 265 814 lei, diferență despre care nu a avut cunoștință, fiind în esență cu totul altă învinuire decât cea anterioară și a fost lipsit de posibilitatea reală de a se apăra.

Vladislav Guzic a menționat că pentru a înțelege care au fost circumstanțele care au stat la baza acestei concluzii a fost nevoit să pucească la studiul „tabelului de calcul a diferenței între averea dobândită și veniturile obținute, Anexă la actul de constatare nr. 206/11 din 19 aprilie 2022”, expediat de către Autoritatea Națională de Integritate, concomitent cu actul. Din analiza tabelului nu rezultă că acesta este parte integră a actului de constatare, iar din conținutul însăși a actului de constatare nu este posibil a face o analiză a corespunderii calculelor și concluziilor inspectorului, aceasta fiind, în viziunea reclamantului o încălcare gravă ce atrage nulitatea actului de constatare, așa cum acesta nu este probat și nu este motivat, exprimând doar poziția subiectivă a controlorului și anularea tabelului ca probă, deoarece a fost întocmit corespunzător.

Cu referire la pretinsa diferență substanțială de 265 814 lei Vladislav Guzic a remarcat că nu a existat nici un fel de diferență, or, dacă i se cerea punctul de vedere, clarifica absolut situația așa cum a procedat în prima situație, când inspectorul de integritate a acționat legal și a cerut punctul său de vedere.

În acest sens a indicat că potrivit tabelului de calcul la 29 decembrie 2016 avea un sold pozitiv în mărime de 606 338 lei. Inspectorul a indicat nemotivat, subiectiv, interpretând defectuos legea și în lipsa absolută a căroră temeiuri, că în declarațiile de avere și interese personale Vladislav Guzic nu a indicat deținerea în numerar a mijloacelor financiare. Or, la capitolul V, lit. C, după cum este cerut în blancheta declarației și în Lege, se introduc doar sumele deținute care depășesc valoarea de 15 salarii medii pe economie, deținerea unei sume în valoare de până la 15 salarii medii pe economie, nu necesită a fi declarată și se prezumă a fi deținută legal.

Astfel, inspectorul de integritate era obligat să înceapă calculele pentru anul 2017 pornind de la premisa că reclamantul deține în proprietate suma maxim posibilă, exonerată de obligația indicării în „declarația de avere și interese personale, capitolul V, Active financiare în țară și/sau străinătate, lit. C, Numerar în monedă națională și/sau în valută străină care depășește suma de 15 salarii medii pe economie și care nu fac obiectul unor depunerii în instituții financiare și alte documente care încorporează

drepturi patrimoniale”, adică suma de 75 750 lei (salariul mediu pe economie pentru anul 2016, 5050 lei x 15).

Reclamantul a relatat că în luna septembrie 2017 reieșind din necesitatea stringentă a familiei de a procura o mașină, cât de cât mai performantă în comparație cu cele deținute anterior, a luat în folosință (posesie) de la o persoană cu care se află în relații de afinitate și bună înțelegere o unitate de transport de model „Skoda Octavia”, a/f 2013. Au convenit că în decurs de până în luna decembrie 2018 să achite prețul pentru unitatea de transport și anume suma de 180 000 lei echivalentul a 9 000 euro. Potrivit înțelegerii, până la 31 decembrie 2017, a transmis în câteva rate suma de 120 000 lei, echivalentul a 6 000 euro. La sfârșitul 26 decembrie 2017 potrivit tabelului întocmit de către inspectorul de integritate, Vladislav Guzic deținea un sold pozitiv în valoare de 106 067 lei.

Deci, suma de 75 750 lei, care nu a fost luată în calcul de către inspector la 01 ianuarie 2017 și pe care el legal a deținut-o din perioada anterioară de declarare, plus încă 44 250 lei, a fost suma care de fapt a fost utilizată în 2017 pentru plata în avans a bunului menționat.

Astfel, rezultă că în anul 2018 a intrat cu un sold de 61 817 lei, nu 106 067 lei cum a calculat inspectorul de integritate și cu un avans de 120 000 lei achitați din cei 180 000 lei ca preț final stabilit al bunului care urma să devină proprietatea sa, rămânând să mai achite încă 60 000 lei.

La 30 martie 2018 care a fost data depunerii declarației pentru perioada fiscală 01 ianuarie 2017 – 31 decembrie 2017, având un sold pozitiv în valoare de 127 145 lei după calculele inspectorului, iar după calculul său 61 817 lei, dar oricum, plus încă 21 078 lei obținuții deja în anul 2018, inspectorul de integritate, pornește calculele noi de la zero, aplicând ilegal, aceeași situație ca și în anul 2017, asupra căreia s-a expus supra.

Vladislav Guzic a menționat că în declarația de avere și interese personale pentru 01 ianuarie -31 decembrie 2017, depusă în anul 2018, a introdus informația despre intrarea în posesie a unității de transport menționate și a valorii de piață a acesteia (9 000 euro).

La 25 iulie 2018, având planificată o deplasare cu automobilul în Turcia și fiind informat că pentru a traversa frontiera Turciei cu mașina trebuie obligatoriu de deținut în proprietate unitatea de transport, a înregistrat unitatea de transport pe numele său, cu indicarea obiectivă a sumei totale a tranzacției, anume pentru a exclude apariția unor probleme fiscale sau de altă natură, conștientizând că va fi supus verificării pe viitor. Până la 25 iulie 2018 a mai achitat pentru automobil încă aproximativ 30 000 lei și o sumă similară urmând să o deconteze până la sfârșitul anului 2018.

A indicat că cu referire la încheierea acestei tranzacții inspectorul de integritate, fără a-i solicita punctul de vedere, fără a avea cunoștință ce cauză și cu admiterea erorilor menționate supra (pornirea perioadei noi de la zero) eronat a introdus în tabel, ca efectuată achitarea anume în data de 25 iulie 2018 și respectiv a dedus o insuficiență de mijloace bănești de 151 325 lei. Pe când de fapt la 25 iulie 2018 mai avea de achitat o rată de 30 000 lei, pe care a achitat-o potrivit înțelegerii până la finele anului 2018.

Astfel, potrivit tabelului i-a fost creat un deficit artificial de mijloace bănești la data de 24 decembrie 2018 de 126 406 lei, pe când, în realitate, la sfârșitul anului 2018, soldul său era pozitiv și constituia cel puțin + 63 750 lei.

Prin urmare, justificarea sumei de 180 000 lei, decontată ilegal de către inspectorul de integritate din sursele de venit obținute în anul 2018 și obținerea pe cale de consecință a unui sold pozitiv și la finele anului 2018 în valoare de cel puțin +63.750 lei, desființează total existența a careva diferențe nejustificate între averea deținută și veniturile obținute de către el și familia sa.

Reclamantul a reiterat că pentru întreaga perioadă de verificare 2016 – 11 august 2021, la începutul fiecărei noi perioade de calcul (data depunerii declarației pentru anul precedent), inspectorul de integritate, pornește calculul de la zero, adică introducând în tabel informația referitor la nedeținerea în numerar a mijloacelor financiare, invocând absolut nemotivat că el nu a indicat faptul deținerii mijloacelor financiare în numerar, în pofida prevederilor legale care impun declararea deținerii sumelor în numerar care depășesc 15 salarii medii pe economie.

În opinia reclamantului anume modul de calcul eronat aplicat de către inspectorul de integritate și omisiunea legată de a-i cere punctul de vedere, a și dat naștere diferenței de venituri raportate la cheltuieli. Excluderea sau rectificarea calculului inspectorului potrivit poziției sale, care este una absolut legală și de fapt produsă, dovedește că nu a admis careva încălcări a regimului juridic al declarării averii și intereselor personale. Or, însăși inspectorul de integritate a făcut unele concluzii discreționare, neavând certitudine și evitând ai cere punctul său de vedere, a acționat în mod arbitrar și total nefavorabil lui.

Totodată, a relatat că în perioada totală supusă controlului (2012-2021) au fost efectuate procurări de produse de la „Oriflame” în sumă de 123 764 lei și „Faberlik” în sumă de 29 817 lei. La acest capitol reclamantul a explicat că pentru a beneficia de reduceri și alte avantaje sub forme de bonusuri, soția sa Elena Guzic, mai târziu și fiica sa, s-au asociat împreună cu mamele lor, nașa de cununie, fiina, vecini, prietene, alte persoane cunoscute (prietene de a fiicei) și efectuau procurări de produse sub numele lor, care efectuau achitarea din banii beneficiarilor de produse și ulterior încasau contravaloarea în numerar de la persoanele nominalizate. Astfel și aceste sume deduse în totalitate ca cheltuieli nu sunt veridice, formând și o anumită rezervă.

Potrivit calculului efectuat, doar pentru perioada anilor 2019-2021, din suma totală de achiziții de la întreprinderile menționate, care constituie 52 017 lei - familia sa a achiziționat, și respectiv, a cheltuit doar suma de 7 761 lei. Suma de 44 256 lei reprezintă valoarea bunurilor achiziționate pe contractul din numele soției sale pentru alte persoane, adică sumă de bani care nu trebuie să fie dedusă la cheltuieli. Principiul de lucru al acestor companii motivează anume așa un mod de achiziționare cum a organizat soția Elena Guzic, ori, cu cât este mai mare suma comenzii, cu atât este mai mare suma discountului oferit.

Vladislav Guzic a mai indicat că o altă neclaritate admisă de către inspectorul de integritate, este și calculul ca cheltuieli suportate a sumei de 13 287 lei, de la contul bancar deținut de fiica sa, pe care l-a utilizat în perioada 05 mi 2020-19 noiembrie 2021 (data ultimei tranzacții). În acest sens a indicat că la acest cont fiica reclamantului a depus mijloace financiare în condiții generale, pe când potrivit rulajului bancar, fratele reclamantului Maxim Guzic, a alimentat cardul din sursele

sale proprii cu suma de 6 000 lei și 200 euro, care nu poate fi dedusă la cheltuieli din veniturile familiei sale.

Prin urmare, diferența substanțială dintre venituri, cheltuieli și caracterul nejustificat al averii deținute, a fost stabilită de către inspectorul de integritate din motivul aplicării eronate a legii în partea ce ține de deținerea numerarului la sfârșitul perioadei de declarație, dar și pe motiv că nu a solicitat punctul său de vedere. Calculele efectuate eronat sunt rezultatul necunoașterii situației, începând cu 25 iulie 2018 și au generat un tablou cu bilanț negativ al soldului deținut de el și familia sa, situația reală fiind viceversa.

Mai mult după calculele sale, inspectorul a admis neclarități în unele părți ale actului indică perioada supusă controlului ca fiind până la 11 august 2021, iar în altele până la 07 august 2021, inclusiv în partea dispozitivă.

Totodată a menționat că pârâtul, în scopul de a favoriza omiterea anumitor termeni și/sau lipsa unei confruntări, nu l-a citat și nu i-a cerut punctul de vedere, după ce a constatat o altă pretinsă încălcare a regimului juridic de declarare a averii, decât cea constatată inițial pe care a desființat-o prin probe concludente, privându-l de dreptul legal la apărare.

În contextul celor menționate, reclamantul a considerat că actul de constatare emis de Autoritatea Națională de Integritate în privința sa a fost emis cu încălcarea procedurii și a limitelor dreptului discreționar al autorității emitente, fapt care prin prisma legii atrage anularea acestuia.

Prin hotărârea din data de 28 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis acțiunea înaintată de către Vladislav Guzic, s-a anulat actul de constatare nr. 206/11 din 19 aprilie 2022, emis de către Autoritatea Națională de Integritate, în privința lui Vladislav Guzic. (f.d. 130,131-152)

În consolidarea soluției sale Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de fond, a conchis că Autoritatea Națională de Integritate a încălcat procedura de înregistrare și repartizare a sesizării stabilită la art. 30, alin. (1) din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, care este o normă imperativ - onerativă de ordine publică, care consacră principiul repartizării aleatorii a sesizărilor.

În acest sens a constatat că la materialele cauzei nu este anexat extrasul din sistemul electronic „e-Integritate”, pentru a confirma faptul că, raportul de sesizare din oficiu nr. 04-11/758 a inspectorului de integritate Stavinschi Alexandru, a fost repartizat aleatoriu, ceea ce nu exclude posibilitatea implicării factorului uman la repartizarea aleatorie.

Instanța de judecată a menționat că o repartizare eronată, reprezintă un fapt ce influențează independența funcțională a inspectorului de integritate, cât timp prin aceasta poate fi „ales” sau „exclus”, context în care, nerespectarea dispozițiilor legale privind repartizarea aleatorie, constituie o cauză generatoare a unei incertitudini și temeri, fapt care afectează în substanța sa dreptul la o procedură de control echitabilă. Or, temerea și incertitudinea privind modul de repartizare, este suficientă pentru a legitima orice bănuială asupra corectitudinii repartizării.

Totodată, instanța de fond a menționat că Autoritatea Națională de Integritate a încălcat dreptul lui Vladislav Guzic la apărare consacrat la art. 32 din Legea nr. 132 din 17 iunie 2016 și art. 40, alin.(1) și (2) din Codul administrativ, deoarece nu a

solicitat explicațiile reclamantului ce ține de diferența constatată în mărime de 265 814 lei, între averea dobândită și veniturile obținute de către reclamant și membrii familiei sale în perioada 01 august 2016 – 11 august 2021,

Cu referire la fondul cauzei, Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de fond, a reținut că potrivit art.4, art.5, alin.(2), art.6, alin. (1) din Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr.133 din 17 iunie 2016, art.26 din Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr.132 din 17 iunie 2016, art.5, alin. (41) din Codul fiscal, procesul controlului, declarațiile de avere și interese personale, datele și informațiile privind averea existentă, precum și modificările patrimoniale intervenite pe durata exercitării mandatelor, a funcțiilor publice și de demnitate publică, urmează să fie verificate pentru fiecare an fiscal în parte pentru toată perioada verificării.

Astfel, s-a constatat că în perioada 01.01.2016 – 31.12.2016, reclamantul avea un venit net de + 106455 lei, în perioada 01.01.2017 – 31.12.2017, reclamantul avea un venit net de + 127064 lei, în perioada 01.01.2018 – 31.12.2018, reclamantul avea un venit net de -105328 lei, în perioada 01.01.2019 – 31.12.2019, reclamantul avea un venit net de + 47240 lei, în perioada 01.01.2020 – 31.12.2020, reclamantul avea un venit net de – 35 551 lei, în perioada 01.01.2021 – 10.08.2021, reclamantul avea un venit net de – 98 227 lei. Prin urmare în perioada 01.01.2016 – 10.08.2021, reclamantul împreună cu membrii familiei au avut un venit net de + 41 653 lei. (f.d. administrativ 296-299)

În baza celor constatate, instanța de judecată a reținut, că Autoritatea Națională de Integritate neîntemeiat a stabilit că, la 07 martie 2017 (data depunerii declarației de avere anuale pentru anul 2016) și la 30 martie 2018 (data depunerii declarației de avere anuale pentru anul 2017), Vladislav Guzic a avut un venit net de 0 lei, ori reclamantul nu avea obligația de a declara numerarul în monedă națională sau în valută străină care nu depășește 15 salarii medii pe economie și cadourile ce nu depășesc 10 salarii medii lunare pe economie.

Prin urmare, Autoritatea Națională de Integritate urma pe fiecare an fiscal aparte să stabilească venitul net al lui Vladislav Guzic și să constate dacă acesta întrunea condițiile art.4, alin.(1), lit. d) și alin.(3) al Legii nr.133 din 17 iunie 2016, fapt care a fost omis de autoritatea pârâtă în persoana inspectorului de integritate.

Totodată, instanța de judecată a reținut ca fiind întemeiat argumentul lui Vladislav Guzic precum că, a procurat automobilul de model „Škoda Octavia” a/f 2013 în sumă de 180 000 lei, în rate, începând din luna septembrie 2017 până la data de 25 iulie 2018, când a fost înregistrat dreptul de proprietate la Agenția Servicii Publice, fapt ce se confirmă însăși prin declarațiile martorului Frunza Marcel depuse în cadrul instanței de judecată.

La 02 decembrie 2022 Autoritatea Națională de Integritate a depus recurs împotriva hotărârii din data de 28 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, ulterior la 22 februarie 2023 a prezentat motivarea recursului, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei alte decizii prin care acțiunea înaintată de către Vladislav Guzic să fie respinsă.

În susținerea recursului Autoritatea Națională de Integritate a menționat că instanța inferioară a reținut integral toate argumentele invocate de către reclamant în cererea de chemare în judecată și a ignorat în totalmente poziția Autorității, totodată a reiterat circumstanțele de fapt și de drept stabilite în actul de constatare.

Autoritatea pârâtă și-a exprimat dezacordul cu aprecierea instanței de fond ca fiind încălcare procedura de repartizare aleatorie a sesizării, menționând că potrivit alin. (1) - (4) din art. 219 din Codul administrativ instanța de judecată constatând lipsa unui înscris la materialele dosarului administrativ de control și ținând cont de spectrul atribuțiilor conferite, era în drept să-l solicite, acțiuni care la caz nu au fost întreprinse.

Deci, dacă instanța de apel ar fi atras atenția asupra lipsei acestui înscris la materialele cauzei, reprezentatul Autorității ar fi reparat această omisiune prin prezentarea fișei de repartizare aleatorie a sesizării către inspectorul de integritate.

Cu privire la argumentului instanței de judecată referitor la omisiunea inspectorul de integritate de a-l informa pe Vladislav Guzic despre altă diferență substanțială în mărime de 265 814 lei, Autoritatea a menționat că prin scrisoarea nr. 04-11/1400 din 14 martie 2022, Vladislav Guzic a fost informat despre faptul că inspectorul de integritate a efectuat calculul diferenței între veniturile nete obținute și averea dobândită de acesta, soția acestuia Elena Guzic precum și copiii, pe parcursul exercitării calității de subiect al declarării averii și intereselor personale, în perioada supusă controlului, care a inclus și cheltuielile stabilite în cadrul controlului, reflectate în tabel de analiză, anexat la prezentul act de constatare.

Prin urmare, sunt nejustificate argumentele lui Vladislav Guzic susținute de instanța de judecată, deoarece inspectorul de integritate prin solicitarea punctului de vedere a acordat subiectului controlului dreptul de a se expune vis-vis de toate veniturile obținute de către reclamant, împreună cu membri familiei, pentru tot parcursul perioadei 01 ianuarie 2012 – 11 august 2021.

La 06 martie 2023 Curtea Supremă de Justiție a expediat, prin intermediul postei electronice, lui Vladislav Guzic copia cererii de recurs depusă de către Autoritatea Națională de Integritate, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat. (f. d. 168).

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție referință nu a parvenit.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la 28 noiembrie 2022, dispozitivul fiind notificat Autorității Naționale de Integritate la data 28 noiembrie 2022, iar hotărârea motivată ce se solicită a fi casată la data de 26 ianuarie 2023, fapt ce se confirmă prin extrase din poșta electronică anexate la dosar. (f. d. 153,156).

Autoritatea Națională de Integritate la data de 02 decembrie 2022 a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din data de 28 noiembrie 2022, prezentând motivarea recursului Curții Supreme de Justiție la data de 22 februarie 2023.

Prin urmare, completul Curții Supreme de Justiție menționează că autoritatea recurentă s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Autoritatea Națională de Integritate, în raport cu materialele cauzei, completul Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudential, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o

anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Autoritatea Națională de Integritate.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Autoritatea Națională de Integritate se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Ion Malanciuc

Oxana Parfeni